

гут в повній мері способувати розвитку регіонів на планомірній, довгосрочній основі.

Література

1. Закон України «Об инвестиционной деятельности» // 10 сентября 1991г., №1561
2. Закон України «О режиме иностранного инвестирования» // 19 марта 1996г., № 93/96-ВР
3. Закон України «О туризме» // 15 сентября 1995г., №324/95-ВР.
4. Постановление Кабинета Министров Украины от 5 мая 1995 г. №324 «О разработке Государственной программы социально-экономического развития Украинского Причерноморья».
5. Матеріали отчетності Госкомстата Криму.
6. Закон України «О государственном бюджете Украины на 1999 г.».

М. М. Новиков

*(Херсонський факультет Запорізького юридичного інституту
МВС України)*

ДО ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО КОМПРОМІСУ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В КРИМУ

Секрет життя громадянського суспільства — у гармонії між єдністю та багатоманітністю. Природа відстоює багатоманітність існування соціальних суб'єктів громадянського суспільства у вигляді сімей, класів, націй, народностей, різних соціальних прошарків, що пов'язані між собою єдністю інтересів економічного, соціально-політичного, культурного та духовного характеру.

До форм творення громадянського суспільства в Україні відносять народ України з його звичаями, традиціями, культурою, державно-правовими поглядами на свою роль і місце у світі. За статтею 5 Конституції України, «Носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ ...». Тільки він обирає для себе політичне керівництво, визначає свою подальшу долю, є володарем природних багатств на своїй території і творцем соціального добробуту. Народ формується з націй та народностей, що населяють територію України. Таке вільне угруповання населення складається на підставі природної спорідненості, гнучких форм спілкування в галузі економіки, політики та соціально-культурного життя.

Чинна Конституція України проголошує життєздатні концепції існування Української держави, яка займає значну частину Європейського континенту. Це концепція правової державності, концепція пріоритету загальнолюдських цінностей, концепція суверенної демократичної держави, реалізація яких залежить тільки від соціальних спільностей – українців, росіян, білорусів, німців, євреїв, кримських татар тощо.

Мир та злагода в громадянському суспільстві досягаються за допомогою діючого демократичного права, яке вбирає в себе ідеї справедливості, свободи та рівності, гуманізму, законності та толерантності.

Широка правова пропагандистська і виховна робота серед населення спрямована на закріплення і реалізацію підвалин правової держави. Вищезгадане виходить з політичних програм, інших директивних документів політичних партій, громадських об'єднань, рухів, при пануванні плюралізму ідеологій, зокрема національної, релігійної, атеїстичної та ін. Тільки таким чином, громадянське суспільство стає правовим суспільством, де конституціоналізм набуває реальної сили.

Конституція України та Конституція Автономної Республіки Крим є засобами досягнення компромісу між лівими та правими у Верховній Раді України, а також у Верховній Раді Автономної Республіки Крим.

Конституція Автономної Республіки Крим прийнята на другій сесії Верховної Ради Автономної Республіки Крим 21 жовтня 1998 р. і затверджена Законом України 23 грудня 1998 р.

Глава 3 Конституції Автономної Республіки Крим забезпечує права і свободи громадян України, права національностей в Автономній Республіці Крим. Основним завданням органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб є забезпечення реалізації прав і свобод людини і громадянина, гідних умов їх життя.

За рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим нормативно-правовими актами Верховної Ради Автономної Республіки Крим можуть встановлюватися додаткові форми соціальної допомоги, підтримки і захисту населення [5]

Протиріччя у громадянському суспільстві на Півдні України виникають не тільки на підставі соціально-економічних умов життя, а й з політичних. Одним із важливих аспектів усунення політичних протиріч є допомога кримськотатарському етносу з поверненням на історичну батьківщину.

З часів Другої світової війни кримські татари піддавалися геноциду у колишньому Радянському Союзі (з 1944 р. по

1983 р.). Кращі сини цього народу несли покарання за порушення паспортного режиму, за намагання повернутися до Криму, згідно з постановою Ради Міністрів СРСР від 23.10.53, що затверджувала положення «Про паспорти» та ст. 190¹ Кримінального кодексу «Розповсюдження завідомо хибних вигадувань, що ганять державний і суспільний лад».

Як відомо з історії, одним із перших декретів Леніна з національного питання був декрет «Про створення Кримської автономної республіки». У Конституції 1936 р. була стаття, в якій серед інших союзних республік зазначалася і Кримська АРСР. Таким чином, заперечити існування такої національності, як кримські татари неможливо, тому що це є перекручуванням історичних та юридичних фактів.

У п. 4 ст. 14 Конституції Автономної Республіки Крим записано, що громадянам усіх національностей, національно-культурним та іншим об'єднанням, організаціям та установам гарантується право на розвиток національних і культурних традицій, святкування національних свят, сповідання своєї релігії, задоволення своїх потреб у літературі, мистецтві, право на створення національних засобів масової інформації, видавництва, музеїв, театрів, кіностудій, інших національних, культурних і навчальних закладів згідно з Конституцією України та законами України.

Для поновлення свого статусу на кримській землі, для відродження культури, звичаїв і традицій кримськотатарська нація використовує певні форми політичної організації. Перш за все необхідно назвати Курултай – національний з'їзд, який є вищим повноважним представницьким органом і виразником національної ідеї відродження на історичній батьківщині кримськотатарського народу. Термін його повноваження 5 років. Курултай покликаний приймати важливі рішення за всіма суттєвими питаннями соціально-економічної, політичної, культурної сторін життя народу.

Єдиним вищим повноважним представницьким органом кримськотатарського народу в період між сесіями Курултаю є Меджліс, який обирається Курултаєм з числа його делегатів.

У своїй діяльності Меджліс підзвітний Курултаю, керується його рішеннями, нормами міжнародного права і законодавчими актами України, що не суперечать цим нормам.

Найбільш ефективною правовою підставою функціонування Курултаю та Меджлісу є Закон України «Про національні меншини в Україні» від 25 червня 1992 р., положення якого конкретизуються в Конституції Автономної Республіки Крим.

Закон України «Про національні меншини в Україні» гарантує усім громадянам республіки рівні політичні, соціальні, економічні та культурні права і свободи, підтримує розвиток національної самосвідомості й самовиявлення.

Головним напрямком діяльності Меджлісу та Курултаю є їх взаємодія з державними представницькими органами, тобто радами усіх рівнів; створення національної економіки; підготовка національних кадрів для неї та інших сфер життєдіяльності нації, наприклад, культурно-просвітницької, здравоохоронної, науково-дослідницької.

Важливою є взаємодія національних угруповань кримсько-татарського етносу з правоохоронними органами з метою забезпечення громадського порядку, боротьби зі злочинністю та іншими правопорушеннями на території Автономної Республіки Крим.

Тільки таким чином кримськотатарський етнос може реалізувати свій природний потенціал у тісній єдності з іншими націями та народностями, що складають багатоманітність громадянського суспільства на Півдні України, де Конституція Автономної Республіки Крим виступає як об'єднуючий політико-правовий фактор, спрямований на усунення суперечок і конфліктів.

Література

1. Андерш Ф., Винник В., Красницька А., Попелюшко А., Юрчук О. Словник юридичних термінів (російсько-український). – К., 1994.
2. Закон України «Про національні меншини в Україні» // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – №36. – С. 529.
3. Кант И. Сочинения в шести томах. – М., 1965. – Т. 4.
4. Козінцев І. П. Хрестоматія з правознавства. – К., 1996.
5. Олійник А. Ю., Гусарев С. Д., Слюсаренко О. Л. Загальна теорія держави і права (терміни, визначення, елементи змісту): Навчальний посібник. – К., 1998.
6. Сафонов П. Записки адвоката: Крымские татары. – М., 1990.
7. Спектр: Информационно-аналитический бюллетень по проблемам этнополитики, межнациональных отношений и конфликтологии. – 1996. – №5(13). – Ч. 1.